

Irena Rožman

NAJLEPŠI MESEC JE MAJ...

KVANTARSKÉ PESMI
IN ZGODBA O SPOLNEM ŽIVLJENJU IZ POSAVJA

Ker poletna številka Glasnika nastaja v pomladnih mesecih, torej mesecih ljubezni, sem uredništvu Glasnika predlagala, da bi objavili kvantarske verze, ki sem jih v zadnjih dveh letih zapisala ali posnela na območju Dolenjske in Štajerske - Posavja. Takrat sem pričela zbirati zgodbe slovstvene folklorne, ki bodo objavljene v samostojni knjižni publikaciji v okviru zbirke Glasovi. V istem času sem se pripravljala na pisanje gesel o spolnem življenju za Slovenski etnološki slovar. Ugotovila sem, da je na voljo zelo malo etnološkega gradiva in razprav za preučevanje spolnega življenja v 19. in na začetku 20. stoletja, zato sem se z bolj zgovornimi pripovedovalci pogovarjala tudi o spolnem življenju. Pogovor o spolnosti sem ponavadi pričela z lažjo temo, posredno povezano s spolnostjo, npr. o vasovanju ali rojstvu. Nekateri pripovedovalci so bili navdušeni in so to izražali na ta način, da so povedali še kakšno kvantarsko. Nekateri verze in slikovno gradivo pa sem slišala ali videla tam, kjer jih nisem niti iskala niti pričakovala - na zdravljenu v bolnišnici, v nekdanji italijanski karavli pod Vrščicem in na stenah avtobusne postaje v Novem mestu.

Pred dvema letoma sem v bolnišnici v Novem mestu delila bolniško sobo še z dvema ženskama in desetletnim zgovornim fantom iz Semiča. Ta se je povsem suvereno vključeval v naše pogovore, tudi v tiste o spolnosti. V te še posebej. Veliko veselje pa je imel s ponavljanjem poštevank, ki jo je na mojo željo tudi zapisal.

- 1x1 vsaka žena.
- 2x2 rada da.
- 3x3 že leži.
- 4x4 noge širi.
- 5x5 kure napet.
- 6x6 ne morem se stpet.
- 7x7 noter ga denem.
- 8x8 še enkrat jo prosim.
- 9x9 noter je spet.
- 10x10 otrok je spočet.

Pred dvema letoma sem se z zakonskim parom iz Orehovice pri Kostanjevici na Krki pogovarjala o vasovanju. Sogovornikovo prvo vasovanje ni bilo uspešno, vendar si tega ni gnal preveč k srcu. Prislunhimo njegovi zgodbi, ki jo je njegova žena prizanesljivo komentirala: "Ka vidte kak je bil!"

Mi smo pa fantje, takrat smo bli še ledig, frej. Takrat sem bil star enih osemnajst let. Maja mesca smo hodil k šmarencam pet, pa gledat kje bi kakšno stakentli, pa ni blu neč.

Pol je blu pa tut maja mesca, ja točno. Ta stara mat je pa črtela mene, de taczga sobenka, pa taczga ku k sveti maši ne hodi, ne uzet.

Pol pa pridem pod oken, sma bla zmejena z Rezko tisto. Ona je pa zmiri mela okenčk taku prprt, pa sem rokca not potisnu čez okenčk. Mat se je pa oglasila: "Kdu pa je? Ka b' pa rad?" Orkaduš nazaj! Rezka me je pa sam za roko stisnila, jes sem pa šou domu, sem si mislu: "Piš jo v ret!" Pol se je pa nehal.

Skupaj sta povedala še nekaj kvantarskih pesmi. Prvi dve varianti se navezujeta na romanje deklet na Svete gore pri Bizeljškem, kjer so dekleta prosile Devico Marijo za srečni zakon.

*Na Srete gore je hodila,
pa ne zato, d' b' kaj molila,
ni se hala nit' boga,
prav' milo je nastarljala.*

*Na Svete gore je hodila,
pa ne zato, d' b' kaj molila,
ampak, d' b' fante za tiče lovila.*

Falus z napisom visi v zidanici pripovedovalca iz Pišec. Foto: Irena Rožman, 1995.

*Jaz rada, ti rada
ena druga tako
vsaka ma rada
to moško telo.
Brez moškega telesa
se pa sploh ne pride u nebesa.*

*Vsaka piculjka
zlata ma škatuljka
Kdaj se boma,
zdej se boma
gori na hribčku
v trojo zlato,
rlečo,
srileno
pičko.*

Nadvse zgovoren pa je bil I. S. iz Brezovice pri Bizeljskem. Prvič sem ga srečala pred dvema letoma v zdravstvenem domu v Brežicah. Medtem ko je v čakalnici "moril" ljudi s svojimi zgodbami o nadnaravnih pojavih in bajnih bitjih, se nam je njegova nečakinja, ki ga je spremljala, opravičevala, češ ne mu zamerit, saj vidite, da je star in bolan. Sam seveda ni bil istega mnenja. Z velikim veseljem se je odzval moji prošnji, da bi ga ob priliki obiskala in zgodbe posnela. To se je zgodilo šele čez eno leto. Poleg zgodb, ki sodijo v področje slovsstvene folklore, je sedaj že pokojni I. S. z veliko radostjo povedal še dve *kurbirski*.

*Tužno je kad kurac napušča svojo
i vrača u gače se čisto mal i bled.*

*Tamo med nogami je mala pičkica,
ona je tako suzara kak moška ribica.*

Pripovedovalca naslednjih verzov sta iz Pišec. Med pripovedovanjem kvantovskih verzov sta se zelo razvnela. Ko je žena gostitelja odšla v shrambo po kruh, sta mi celo predlagala ponovno srečanje v zidnici v družbi njunih lovskih *kamera-dov*. V zidnici bi od njih *dobila še veliko nepoznanega ma-teriala*. Kljub temu, da sem povabilo zavrnila, sta med pripovedovanjem večkrat vzkliknila: *"Jebemti boga, ka ni ta naša Irena fajm!?"*

*Jebati je po hrvaško,
fukati je po prostaško,
klinčkati je po domače
in nategniti mi vedno paše.*

Mi smo hodel kožuhat u Žapelevo. Smo kiro nafilal s kužohino, ti boga, za srajco, pa za moderc, pa dol. Sem jo tako za pas držal, kurac pa tako stal, ti boga. Ka veš tisto o Bizelanki? Prav "Dūkni" me, dknj, da ne bojo rekli, da sem sama pala."

*Dokler srbi, se še potrpi,
al ko začne žgat,
pa moreš dat.*

*Če ne boš pila,
se ne boš lovila.*

*Kozarci se ne dotakajo,
dekleta se pa ne dofukavajo.*

Jes sem Miha, ki pizde štriha.

Naslednja dva verza je povedal I. S. iz Brežic, ki mu ju je posredovala njegova hči.

*Vtakni hrast življenja
v dolino veselja.
Nasloni se na sinajske gore
in zvonovi naj vama
nebeški zvone.*

*Mama, mama, mamica
mene pa srbi jamica!
Tiho bodi ljuba hči,
mene pa še bolj srbi!*

Za konec še kvantovske, ki so jih na stene novomeške avtobusne čakalnice verjetno zapisali srednješolci.

*Prosim vrni se mi,
pusti njo
saj zate ni
in nikoli ne bo.*

*Mlada so mi leta,
prav dobro te poznam,
pozabila te nikdar ne bom,
saj veš, rada te imam.*

*Na planincih
soncece sije,
matka si pa
pizdo brije.*

*Darko ljubim te!
tvoje sočne usnice,
občutiti tvoj trdi kurac
v svoji nožnici.*

*Fukaj dok si mlad,
dok ti kurac
hoče stat!*

*Rada mam tebe,
še rajši mam sebe,
zato se mi jebe
za sebe.*

Risbe z napisi so na stenah nekdanje italijanske karave pod Vršičem. Foto: Irena Rožman, 1995.

1 Dūkni me = porini me.